Campionatele mondiale de la Fort Worth au arătat:

GIMNAŞTII ROMÂNI SÎNT VALOROŞI ŞI CAPABILI DE PROGRES ÎN VIITOR

Dacă ziariştii, antrenorii, toţi tehnicienii gimnasticii au ţinut să sublinieze **marea performanţă a echipei reprezentative feminine a României, cîştigătoare pentru prima oară a titlului de campioană mondială,** nu-i mai puţin adevărat că **şi în competiţia masculină s-au produs la Fort Worth, mutaţii spectaculoase,** între care cea mai însemnată rămîne, desigur, detronarea echipei Japoniei din fruntea clasamentului, unde s-a aflat, timp de aproape două decenii, în poziţia de campioană a lumii. Autorii acestei realizări sînt gimnaştii sovietici, care în ultimii ani — prin rezultatele de la Jocurile Olimpice şi de la „europene" — lăsau să se întrevadă că aspiră cu îndreptăţire la locurile fruntaşe şi în campionatele mondiale. Şi iată că **această a XX-a ediţie a campionatelor mondiale i-a propulsat în frunte, atît pe echipe, cît şi la individual, pe gimnaştii sovietici, în formaţie cu : Nikolai Andrianov, Aleksandr Ditiatin, Aleksandr Tkacev, Bogdan Makut, Vladimir Markelov şi Artur Akopian.** O echipă tînără, dar care a apelat, deopotrivă, la maeştri recunoscuţi pe plan mondial, cum ar fi multiplul campion european, mondial şi olimpic Nikolai Andrianov. Dar, pînă la urmă, succesul avea să fie de partea tinereţii căci Aleksandr Ditiatin (22 ani), Aleksandr Tkacev şi Vladimir Markelov (ambii 23 ani) s-au dovedit a fi printre cei mai buni gimnaşti ai lumii.

Discuţiile pe care le-am avut cu secretarul responsabil al Federaţiei române de gimnastică, **Nicolae Vieru,** cu antrenorul federal **Adrian Stoica,** şi cu antrenorul emerit şi arbitrul internaţional **Mircea Bădulescu** ne-au relevat şi alte aspecte interesante ale campionatelor mondiale de la Fort Worth. Între acestea, ar fi de menţionat, mai întîi, **nivelul foarte ridicat al întrecerii, dificultatea mare a exerciţiilor celor mai mulţi dintre marii campioni prezenţi în concurs, lupta sportivă care s-a angajat între principalele protagoniste şi, nu în ultimul rînd, echilibrul care a caracterizat ultima grupă a competiţiei pe echipe.** Apariţia reprezentativei R.P. Chineze în marile concursuri internaţionale ca şi afirmarea tot mai viguroasă a gimnaştilor americani, cîştigători a 3 medalii de aur, a mărit acum la 5 numărul formaţiilor care îşi vor disputa pe viitor locurile pe podiumul oricăror mari întreceri şi va fi foarte greu ca alte echipe naţionale să facă vreo breşă în plutonul „celor cinci": **U.R.S.S., Japonia, S.U.A., R.D.G., R. P. Chineză.**

Aşa după cum am mai subliniat, la Fort Worth reprezentativa României a evoluat mai bine decît acum un an, la Strasbourg, **a obţinut un punctaj superior celui de la precedentele campionate mondiale, dar s-a clasat, totuşi, mai slab, pe locul 8. Desigur, este o poziţie care nu exprimă potenţialul real al gimnaştilor români şi ea îi nemulţumeşte pe cei care cunosc forţa echipei noastre.** Dar, greşelile se plătesc, astfel că ratările de la exerciţiile impuse la cal (Checicheş — 8,70, Nicolae Oprescu — 8,30), ca şi aterizările greşite la paralele i-au costat zecimi preţioase de punct pe gimnaştii noştri. Este interesant de arătat că dacă echipa noastră ar fi obţinut cu numai 2 zecimi mai mult la exerciţiile impuse (şi cît de uşor ar fi fost acest lucru fără ratările amintite !) atunci ea s-ar fi aflat pe locul 6 după programul impus, ar fi evoluat în ultima grupă valorică şi, mai mult ca sigur, ar fi rămas pe acest loc şi în clasamentul final. Dar...

...Dar, rămînem doar cu satisfacţia bunei clasări la inele a multiplului nostru campion Dan Grecu. Obţinînd 9,80 la impuse şi din nou 9,80 la liber alese în concursul pe echipe, campionul mondial de la Varna s-a clasat pentru finala la inele, cu o medie care-l situa după sovieticul Ditiatin şi bulgarul Delcev, la egalitate cu japonezul Gushiken. După cum se ştie prea bine, Dan Grecu **a concurat impecabil în finală, a avut o evoluţie de o rară siguranţă şi precizie, cu mişcări de o mare amplitudine şi virtuozitate, execuţia sa fiind socotită cea mai bună din întreg concursul.** Cu 9,90 el s-a situat pe locul 2, medalia de argint încununînd o carieră sportivă de excepţie, care onorează „cartea de vizită" a marelui nostru campion.

Dornici să-şi îmbunătăţească poziţiile cucerite, gimnaştii noştri privesc acum cu încredere spre marile examene ale anului 1980, în primul rînd Jocurile Olimpice de la Moscova. Ei sînt pe deplin conştienţi că **urcuşul în ierarhia mondială depinde de numărul orelor afectate antrenamentelor — şi acestea vor trebui să fie mai numeroase decît pînă acum —, de noutăţile pe care vor trebui să le introducă în exerciţiile la inele,** pentru că numai astfel vor putea să-şi consolideze situaţia în această probă, şi de **forţa cu care vor fi abordate şi alte probe — de pildă săriturile şi solul —, în care să se ţintească obţinerea de medalii.** La nivelul conducerii lotului reprezentativ **(Adrian Stoica** — antrenor coordonator, **Iosif Hidi** — metodist, **Mircea Bădulescu, Vasile Coşariu** şi **Gheorghe Condovici** — antrenori) vor trebui studiate cu toată responsabilitatea probleme ca **promovarea unor noi tineri talentaţi, însuşirea la un nivel ridicat a exerciţiilor impuse,** precum şi **neîncetata căutare de elemente surpriză** de mare spectaculozitate şi risc, cu care se pot obţine importante zecimi de punct.

Constantin MACOVEI

DAN GRECU, VICECAMPION MONDIAL, O CARTE DE VIZITĂ EXEMPLARĂ

Într-o istorie a performerilor şi performanţelor sportului românesc, Dan Grecu şi-a cucerit, fără îndoială, un loc de frunte binemeritat, biografia sa sportivă fiind un pilduitor exemplu de tenacitate, conştiinciozitate, pasiune şi dăruire, iar rezultatele — şi ele pe măsura acestor înalte calităţi. În cei 17 ani de activitate competiţională, Dan Grecu şi-a înscris în impresionantul său palmares trofee şi distincţii rîvnite şi dorite de orice gimnast : campion mondial, medaliat cu aur şi argint la campionatele europene, campion mondial universitar, medaliat cu bronz la Jocurile Olimpice ! *La cei 29 de ani ai săi, cel mai bun gimnast al României, pare însă la fel de tînăr ca acum aproape două decenii, cînd făcea primii paşi în activitatea de performanţă, şi, oricum, este mai hotărît ca oricînd să înscrie noi pagini în istoria bogată în succese a gimnasticii româneşti.*

Dan Grecu s-a născut la 26 septembrie 1950, în Bucureşti. Începe să practice gimnastica la Iaşi la vîrsta de 12 ani, cu Octavian Ungureanu, dar după numai un an revine în Capitală, mai întîi la clubul Viitorul şi apoi la Dinamo Bucureşti, lucrînd cu antrenorul Mircea Bădulescu, coautor al tuturor realizărilor din ultimii 16 ani ale lui Dan Grecu.

După numai patru ani de activitate, Dan Grecu gustă din cupa succeselor, devenind, în 1966, campion de juniori al ţării noastre. După alţi patru ani este promovat în echipa reprezentativă, participînd în 1970 la primul său campionat mondial, la Liubliana, în Iugoslavia. Are o contribuţie remarcabilă la ocuparea locului 8 de către echipa noastră masculină. În 1972 participă la Jocurile Olimpice de la München, fiind cel mai bun gimnast al echipei române. În 1972, 1973 şi 1974 devine campion absolut al ţării, titlu care îi va reveni de mai multe ori şi în anii ce au urmat. Începînd din 1973, Dan Grecu se impune autoritar la inele, probă în care devine un specialist de reputaţie internaţională şi lider incontestabil al elitei mondiale. La campionatele europene de la Grenoble (1973) obţine medalia de argint, iar la campionatele mondiale universitare de la Moscova (1973) medalia de aur la acest aparat. La campionatele mondiale de la Varna (1974) — consacrare supremă la inele : Dan Grecu devine primul campion mondial al gimnasticii masculine româneşti ! *Un an mai tîrziu, la campionatele europene de la Berna, cucereşte şi titlul de campion al Europei. Apoi, pe cartea de vizită a lui Dan Grecu sînt consemnate alte prestigioase succese : 1976 — medalie de bronz la Jocurile Olimpice de la Montreal: 1977 — campion mondial universitar la Sofia ; 1978 — medalie de bronz la campionatele mondiale de la Strasbourg. Şi iată că acum, la campionatele mondiale de la Fort Worth, multiplul nostru campion cucereşte medalia de argint şi se situează pe poziţia de vicecampion mondial.*

Cu Ilie Năstase, într-un popas bucureştean

„CINE SE GÎNDEŞTE ÎNTÎI LA PLĂCERI ŞI PE URMĂ LA JOC, NU ARE VIITOR ÎN TENIS!"

Pentru cîteva zile din nou acasă, Ilie Năstase regăseşte ambianţa căreia-i duce dorul — ne mărturiseşte — pe diversele meridiane, pe unde colindă lumea cu racheta în mînă. „Aici, la căminul părintesc, mă odihnesc cu adevărat, mă relaxez după programul încărcat care mă poartă pretutindeni. Da, am avut un an destul de greu, am participat la vreo 24 de turnee, ceea ce nu e chiar puţin, şi nu totdeauna cu succes". *Din fericire, el însuşi găseşte mereu antidotul şi, parcă amintindu-şi cu satisfacţie, adaugă repede :* „Să nu uitaţi însă că, tocmai acum, la încheierea conturilor, în decembrie, la Montreal, în cadrul Challenge Cup-ului, am avut 4 mecibaluri la Connors!".

Ce proiecte de viitor are Ilie Năstase ? „Anul viitor mă voi concentra asupra unui număr redus de concursuri. Nu-mi mai pot permite să-mi risipesc forţele. Mă gîndesc în primul rînd la marile turnee clasice, la Roma, Roland Garros, Wimbledon, Flushing Meadow". *Şi cu acelaşi neastîmpăr, atît de caracteristic lui, face o voltă rapidă, vecină cu... inconsecvenţa, şi ne anunţă :* „Voi petrece Revelionul cu ai mei, la Bucureşti. Dar chiar în prima zi a Anului Nou plec spre Londra, unde joc, împreună cu McMillan, campionatul mondial de dubluri, între 2 şi 6 ianuarie".

Chiar dacă a venit acasă să se mai odihnească, marele jucător nu-şi îngăduie pauze în contactul cu tenisul. Iată de ce a putut fi văzut, zilele acestea, antrenîndu-se la sala Centrului „23 August". Aici a găsit parteneri de antrenament în membrii lotului naţional. L-au impresionat plăcut cîţiva tineri (dintre care pe unii abia îi cunoştea), considerîndu-i talentaţi şi plini de perspectivă. A schimbat mingi cu Florin Segărceanu, Cristinel Ştefănescu, Jean Bîrcu şi alţii. Se gîndeşte că le-ar prinde bine jocuri multe în turneele satelit europene. Dar cu o singură condiţie : să muncească fără preget, să joace cu multă poftă, fără plictis, să accepte adică regula aspră a acestui sport care cere să practici fără încetare, ca un argument sine-qua-non al progresului. Şi îi avertizează : cine se gîndeşte întîi la plăceri şi pe urmă la joc, nu are nici un viitor în tenis !

În sală continuă antrenamentele. Ilie pare a nu le da nici o atenţie, dar — fără maliţie, susţinînd chiar : „eu nu sînt antrenor" — face observaţia că pregătirile jucătorilor ar trebui să decurgă în condiţii de joc şi nu ca lecţii statice, cu infinite repetări, dezavantajoase din punct de vedere psihic. Pledează, de asemenea, pentru antrenamente individuale mai îndelungate, în locul aglomerării mai multor jucători, pe acelaşi spaţiu, într-un timp limitat.

Din nou acasă, acum în preajma sărbătorilor de iarnă, gîndul îi e, firesc, la familie. În martie, fetiţa lui, Natalia, împlineşte 5 ani. Va juca tenis ? „Nu ştiu — *răspunde Ilie,* Dar pot să vă spun că atunci cînd am invitat-o să joace cu mine, mi-a retezat-o scurt : „Păi ce, tu ştii să joci tenis ?". *Numai Costică Năstase, fratele campionului, optimist, crede că peste ani fetiţa va juca dublu-mixt cu fiul său, Mihnea !*

Din nou acasă : Ilie Năstase, *alături de tatăl său şi de fratele său* Costică — Foto : Dragoş NEAGU

Victor BĂNCIULESCU

● CAMPIONATE ● COMPETIŢII ● CAMPIONATE ● COMPETIŢII ●

ULTIMELE JOCURI ALE CELUI DE AL TREILEA TUR DIN SERIA SECUNDĂ A DIVIZIEI A LA HOCHEI

Astăzi, patinoarul artificial „23 August" din Capitală va găzdui jocurile etapei a 14-a a seriei secunde din Divizia A la hochei, penultima din cel de al treilea tur al acestei competiţii. Meciurile programate azi şi mîine (cînd vor avea loc partidele etapei a 15-a, deci ultima a acestui tur), se anunţă interesante nu atît pe plan tehnic sau tactic, cît în direcţia luptei pentru puncte, majoritatea echipelor aflîndu-se pe poziţii apropiate. Doar la cei doi „poli" ai clasamentului situaţia este ceva mai clară : Avîntul Gheorgheni conduce, pe primul loc, detaşat, iar tînăra formaţie a Liceului nr. 1 din Miercurea Ciuc se află pe ultimul loc, pierzînd, se pare, „contactul" cu plutonul din faţă.

Iată clasamentul :

1.	Avîntul Gh.	13	12	0	1	96-39	24
2.	Agr. Cluj-Nap.	13	7	0	6	84-78	14
3.	Progr. M. Ciuc.	13	6	0	7	69-55	12
4.	A.S.E. Sp. st.	13	5	1	7	63-77	11
5.	Tîrnava Od.	13	5	0	8	61-90	10
6.	Lic. M. Ciuc	13	3	1	9	63-95	7

Programul jocurilor este următorul : AZI de la ora 11 : Avîntul Gheorgheni — Agronomia Cluj-Napoca, ora 13.30 : Progresul Miercurea Ciuc — Liceul nr. 1 Miercurea Ciuc ; ora 16 : A.S.E. Sp. studenţesc — Tîrnava Odorhei ; MÎINE, de la ora 9 : Avîntul Gheorgheni — Tîrnava Odorhei ; ora 11,30 : Liceul nr. 1 Miercurea Ciuc — Agronomia Cluj-Napoca ; ora 14 : A.S.E. Sp. studenţesc — Progresul Miercurea Ciuc.

„CUPA CLUBURILOR" ÎNCHEIE SEZONUL LA SĂRITURI ÎN APĂ

Activitatea competiţională la sărituri în apă se încheie prin „Cupa cluburilor", competiţie care întruneşte elita acestui sport din ţara noastră. Întrecerile se vor desfăşura, sîmbătă şi duminică, în bazinul „Sub arini" din Sibiu, ele programînd probele de sărituri de la trambulina de 3 m şi de la platformă. Iau parte sportivi de la C.S.Ş. Triumf, Progresul şi Lic. 2 din Bucureşti, C.S.M. şi C.S.Ş. Sibiu, C.S.M. Cluj-Napoca, Crişul Oradea.

EDIŢIA A III-A A „CUPEI ROMÂNIEI" LA HANDBAL FEMININ

De vineri şi pînă duminică se desfăşoară la **Bucureşti, Deva, Sibiu, Craiova, Ploieşti** şi **Călăraşi,** întrecerile etapei I (preliminare) a celei de a III-a ediţii a **„Cupei României" la handbal feminin.** În Capitală (seria I), meciurile vor avea loc în sala Floreasca. **Programul de vineri :** Voinţa Sighişoara — Voinţa Galaţi (ora 17), Universitatea Bucureşti — Spartac Bucureşti (ora 18.10).

„CUPA ROMÂNIEI", PRILEJ DE STABILIRE A PRIMEI IERARHII A SEZONULUI DE TIR REDUS

Primul concurs de nivel republican pentru arme cu aer comprimat din sezonul indoor se va desfăşura, sîmbătă şi duminică, în Bucureşti. Sala din parcul clubului Dinamo va găzdui o competiţie tradiţională, intrată de mulţi ani în calendarul trăgătorilor noştri ca un punct de referinţă al activităţii lor de performanţă, ca un bun prilej de a-şi doborî propriile recorduri personale, de a-şi ameliora poziţiile în ierarhiile naţionale, sau chiar de a stabili noi recorduri republicane în probele de pistol şi puşcă de la 10 m. Este vorba despre **„Cupa României",** organizată pentru toate categoriile de trăgători, începînd de la juniori II şi pînă la seniori.

La „Cupa României" vor participa şi o seamă de trăgători din lotul olimpic de tir al României, fapt care va ridica nivelul calitativ al întrecerilor, pînă la a se constitui într-o veritabilă şi aprigă întrecere pentru stabilirea primei ierarhii naţionale a sezonului.

STEAUA, CAMPIOANĂ LA SABIE ŞI FLORETA

(Urmare din pag. 1)

În ultimul meci al etapei, **Steaua — Crişul 12—4.**

Echipa de floretă masculin a Stelei (M. Ţiu, T. Petruş, C. Niculescu, V. Georgescu, antrenor, **prof. I. Zilahi) repetă, prin urmare, performanţele din anii precedenţi, într-o întrecere care, din păcate, valoric, s-a evidenţiat prea puţin, fapt care, dealtfel, se reflectă şi în evoluţia purtătorilor tricoului reprezentativ.**

În confruntarea pentru locul **3, C.S. Satu Mare** a dispus destul de lejer de **Progresul,** cu 10—6, în timp ce în meciul ultimelor clasate, **Politehnica Iaşi** s-a detaşat doar la tuşe (48—58) de **Crişul...**

Clasamentul general: **1. Steaua 26 p, 2. I.E.F.S. 24 p, 3. C.S. Satu Mare 14 p** (117 asalturi cîştigate), **4. Progresul Bucureşti 14 p** (107 asalturi cîştigate), **5. Politehnica Iaşi 10 p, 6. Crişul Oradea 0 p.**

A retrogradat **Crişul Oradea** şi promovează **A.S.U. Tg. Mureş** (antrenor, **prof. Şt. Bloţ),** care în meciul decisiv a dispus de **Politehnica Timişoara** cu 9—3.

Vineri, „Cupa României" la floretă fete şi spadă.

ŞCOALĂ DE CADRE TEHNICE PENTRU MOTOCROS

Atelierul aparţinînd secţiei moto a asociaţiei sportive Flacăra-Automecanica Moreni, dotat cu aparatura necesară, a devenit pentru cîtva timp o şcoală de cadre tehnice. Membrii lotului naţional de motocros au urmat aici un curs intensiv avînd drept scop optimizarea procesului de pregătire tehnică (reglaje, întreţinerea şi conservarea motoarelor).

Lecţiile predate de maestrul emerit al sportului **Gheorghe Ioniţă,** antrenor coordonator al echipei reprezentative de motocros, strîns legate de practică, s-au transformat în experimente, la care şi-au adus aportul şi cunoscuţii antrenori **Dumitru Motişan, Paul Mülner, Ion Ştefan** şi **Ştefan Chiţu.** În final, s-a reuşit îmbunătăţirea substanţială a parametrilor tehnici ai motocicletelor. Prin urmare, bilanţul a fost pozitiv pentru toată lumea : de la actuala reciclare cadrele tehnice au plecat cu multe idei constructive, iar tinerii motocrosişti selecţionaţi în lotul republican (după orele de pregătire fizică generală ei au lucrat în atelier punînd la punct motocicletele pentru viitoarele confruntări internaţionale) şi-au lărgit considerabil bagajul de cunoştinţe în domeniul mecanicii.

Apreciindu-se utilitatea acestei acţiuni, forul de resort a decis ca în vacanţa de primăvară cei mai buni juniori evidenţiaţi la clasa motoretelor „Mobra" şi antrenorii lor să se reunească, tot la Moreni, pentru ca, printr-un efort colectiv, să găsească noi soluţii tehnice de îmbunătăţire a maşinilor lor. **(Tr. I.)**

Însemnări, după 7 runde

O FINALĂ FEMININĂ DE ŞAH MAI DISPUTATĂ CA NICIODATĂ

SATU MARE, 20 (prin telefon). Ajunsă la jumătate — şi cu toate că cele opt runde care au mai rămas de jucat pot produce, în mod practic, modificări serioase în clasament — finala campionatului naţional feminin de şah ne oferă — totuşi — cîteva elemente care merită să fie consemnate.

Înainte de toate ar fi de subliniat **caracterul foarte disputat al turneului,** abundent în partide de luptă, conduse cu toată energia, cu o mare dorinţă de victorie, chiar dacă unele dintre ele nu au fost lipsite de greşeli.

Prima parte a competiţiei subliniază forma excelentă în care se află „trio"-ul timişorean, **Margareta Mureşan-Dana Nuţu-Ligia Jicman,** aflate în plină cursă pentru supremaţie. Lor li s-au alăturat reprezentantele clubului Universitatea Bucureşti, **Lia Bogdan, Viorica Ilie** şi **Marina Pogorevici,** ultima plătind în continuare tributul inconstanţei.

O revelaţie a acestei finale, este, fără îndoială, junioara **Gabriela Olăraşu,** din Iaşi (eleva maestrei internaţionale Margareta Perevoznic) care, în ciuda faptului că are doar 15 ani, nu pare intimidată de faima şi experienţa adversarelor sale. Ea a fost, dealtfel, şi autoarea unei serii de trei victorii consecutive, printre care una obţinută în faţa maestrei internaţionale **Margareta Teodorescu.**

Caracterul compact al plutonului urmăritoarelor (alcătuit din cinci jucătoare) **face ca poziţia liderei să fie destul de nesigură.** A surprins, fireşte, faptul că maestra internaţională **Gertrude Baumstark** nu se află printre fruntaşe, iar maestra internaţională **Margareta Teodorescu** ocupă (deocamdată) ...ultimului loc. Prima pare evident marcată de un sezon competiţional greu, cea de a doua (din cauza obligaţiilor profesionale) s-a pregătit, probabil, insuficient pentru această finală, în care tinerele jucătoare luptă cu o ardoare şi cu o ambiţie demne de toată admiraţia.

Dar, cum spuneam, pînă la sfîrşit, mai sînt opt runde...

T. NICOARĂ
arbitru internaţional

SELECŢIE PENTRU GIMNASTICĂ LA CLUBUL SPORTIV ŞCOLAR „TRIUMF"

Pentru completarea efectivelor secţiei de gimnastică cu tinere şi tineri talentaţi, Clubul sportiv şcolar „Triumf" organizează, în vacanţa de iarnă, o acţiune de selecţie, la care sînt admise atît fete cît şi băieţi. În zilele de 24—30 decembrie, la sala de la ştrandul Tineretului, zilnic între orele 10—12, antrenori şi tehnicieni ai clubului vor testa pe cei care doresc să practice gimnastica de performanţă. Se pot prezenta copii născuţi în anii 1973—1974 (fete) şi 1972—1973 (băieţi).

SĂ PRIVIM LUCRURILE ŞI DE PE GAZON

În mijlocul terenului: Cornel Dinu

Cornel Dinu şi-a prelungit sezonul, încheindu-l miercurea trecută, odată cu absolvirea manşei a doua a cursului de antrenori. Interesant este faptul că Dinu a ales acest **moment de ştafetă** din activitatea sa fotbalistică în anul în care a devenit recordman al tricourilor tricolore şi, mai ales, în ajunul anului în care va fi, aşa cum se poate vedea şi din citirea lotului, ultimul jucător al vechii „naţionale", pe care a apărat-o cu abnegaţia sa recunoscută, fiind, ca orice căpitan, ultimul care se retrage de pe „corabia cu 11 pasageri".

● **Cum priveşti, în ansamblu, anul care se încheie, Dinule ?** ● O oarecare mişcare se face simţită. Cred că se poate remarca un plus de vigoare fizică şi, oricum, o anume creştere a disciplinei tactice în materie de marcaj. Mai puţin realizat a fost pressingul. ● **Cum îţi priveşti echipa ?** ● Împotriva aparenţelor, Dinamo anunţă un reviriment în primăvară. Ne-am despărţit greu de amintiri, adică de Dumitrache, de Radu Nunweiller, de Lucescu, de Deleanu, adică de acel Dinamo care, împreună cu Rapidul lui Răducanu, Lupescu, Dumitru, Neagu, a făcut echipa pentru Mexic. În această toamnă, echipa şi-a organizat alte repere, în funcţie de noul său lot. Prin revenirea lui Dudu, Dinamo se va putea apropia chiar şi de lupta pentru titlu, deşi Steaua e la maturitate, iar Craiova a dat pînă ieri opt oameni de lot. ● **Ce părere ai de „noul val" craiovean ?** ● Un sincer bravo oraşului care l-a produs. Dar Craiova joacă sub nivelul valorilor sale, mă refer la jocul colectiv, adică la jocul de... fotbal. Craiovenii joacă prea mult pe cont propriu, după chipul şi asemănarea lui Balaci. De asemenea, un tînăr talentat, cum este Cămătaru, **nu cunoaşte lecţia,** irosindu-şi calităţile într-un joc confuz, în care lipseşte o idee conducătoare cît de simplă. ● **Care e motivul esenţial în ratarea calificării în faţa lui Eintracht ? S-a vorbit mult despre greşeala lui Ştefan.** ● Nu asta este cauza principală. Calificarea noastră ar fi fost frumoasă, ne-am bătut pentru ea pînă în ultimul minut, dar ea n-ar fi fost logică. Eintracht este evident o echipă mai puternică, a jucat în stil mare la Bucureşti, în repriza a doua, noi am marcat al doilea gol împotriva cursului jocului, iar la Frankfurt n-am contat în atac, ceea ce nu trebuie uitat. În calitatea mea de jucător care refuză să admită că şi-a spus ultimul cuvînt în aceste cupe europene, pornesc pentru viitor de la ideea că Dinamo a jucat peste aşteptări în prima repriză la Bucureşti şi că i-a lipsit un Dudu în coasta apărării vest-germane pentru ca acel 2—0 din tur să fie suficient pentru eliminarea învingătorilor lui Feyenoord. ● **Cum priveşti turneul de pregătire al echipei naţionale ?** ● Nu e deloc rău pentru o echipă care se constituie să pasezi sau să driblezi pe Maracana sau pe River Plate. Sigur că ar fi fost mai bine ca acest turneu să fi pregătit operativ echipa pentru două jocuri oficiale, sau măcar unul, în primăvară, dar cred că el va putea fixa jaloanele echipei din toamnă. Îmi pare rău că nu jucăm oficial în primăvară, deoarece în fotbalul nostru, cu lunga lui pauză de iarnă, se ajunge la două puncte de formă bună : primul în aprilie, al doilea în octombrie-noiembrie. Cu alte cuvinte, s-a pierdut un punct de formă. ● **Ce-ţi reproşezi în acest an ?** ● Faptul că am pierdut meciul meu cu Dobrin în ultima etapă a campionatului trecut. E adevărat, se comiseseră erori la alcătuirea formaţiei, dar eu aveam obligaţia de a nu mă lăsa furat de elanuri nejustificate şi de a organiza o victorie care, pentru Helenio Herrera, ar fi fost o simplă problemă de rutină. Acesta este, însă, fotbalul. Dacă nu aş fi uitat de H.H., iubitorii fotbalului ar fi pierdut cel mai frumos meci al anului...

Ioan CHIRILĂ

Fotbal

SPECTATORUL – AL 12-LEA JUCĂTOR

Este o lege nescrisă a sportivităţii de a recunoaşte, a aprecia calităţile partenerului de întrecere, meritele lui. Este aceasta o comportare pe măsura societăţii în care ne aflăm, a principiilor eticii şi echităţii, a comportamentului omului nou, a societăţii noastre socialiste.

La locul său de muncă, în familie şi societate, deci şi la manifestaţiile sportive, cetăţeanul are aceleaşi îndatoriri, indiferent că se află într-o sală de teatru sau de cinema, într-o sală de sport sau pe un stadion.

Sportivi — spectatori, o relaţie indestructibilă. Dezvoltarea impetuoasă a sportului din ţara noastră atrage în săli, pe stadioane, ca un adevărat magnet, tot mai mulţi spectatori. Poate pentru unii pare incredibil dar, în sezonul recent încheiat, la meciurile de fotbal din Divizia A au asistat peste două milioane de spectatori. Cifră impresionantă. Tribunele, de cele mai multe ori pline şi arhipline, au creat cadrul ambiant pentru sportivi, pentru competiţie.

Şi de atîtea ori, în momente dificile, jucătorii au simţit un ajutor preţios, imboldul care le-a readus încrederea în forţele lor, care le-a dat energii nebănuite, dorinţa de victorie, ceea ce a contribuit la realizarea unui spectacol de calitate. Cînd sportivii şi spectatorii au făcut „corp comun", satisfacţiile au fost duble, calitatea spectacolului a crescut, iar timpul petrecut în aerul liber al stadionului nu a fost irosit în zadar. În general, în sezonul de toamnă comportarea spectatorilor a fost pe linia bunei conduite. O atestă atmosfera sărbătorească de la atîtea jocuri, fair-play-ul din tribune, exprimat, dacă vreţi, şi prin notele de 9 şi 10 acordate la **„trofeul sportivităţii".** Avem la îndemînă destule exemple : spectatorii de la meciurile găzduite la Buzău, Baia Mare, Bacău, Iaşi, Galaţi. Cu cîtva timp în urmă, „galeria timişoreană" constituia un model de comportament. **Îşi încuraja favoriţii, dar aplauda şi realizările oaspeţilor.**

Din păcate, însă, nu întotdeauna comportarea spectatorilor a fost în acest sens, pozitivă. Sînt aşa-zişii suporteri, care încalcă legile sportivităţii. Orbiţi de o patimă ce nu are nimic comun cu sportul, ei nu admit ca echipa favorită să piardă, deşi partenera de întrecere s-a dovedit a fi mai bună, mai bine pregătită. Unii, sub falsa dragoste pe care o poartă favoriţilor lor, comit chiar acte antisociale, ajungînd ca, de la huiduieli şi insulte, să arunce cu sticle în teren, să ameninţe arbitrii, să le periclitez chiar integritatea corporală. Goana după rezultate cu orice preţ, care se manifestă la unele conduceri de echipă, la unii antrenori şi jucători incită pe cei slabi, cu carenţe în educaţie. Cele mai recente exemple ni le-au oferit actele huliganice comise de cîţiva spectatori la meciurile **Chimia Rm. Vîlcea — F.C. Argeş** sau **„U" Cluj-Napoca — Sportul studenţesc,** oameni certaţi cu cele mai elementare norme de conduită, care au avut o comportare incompatibilă cu legile societăţii noastre, cu relaţiile statornicite azi între oameni. Caz izolat, dar la fel de grav, s-a petrecut şi la meciul **Steaua — Universitatea Craiova,** cînd un nesăbuit a aruncat cu o sticlă în teren. Şi exemple, din păcate, se mai pot da chiar de la Divizia A, ca să nu amintim şi de eşalonul secund, de cele întîmplate la Constanţa sau Tg. Jiu, de pildă. De cele mai multe ori se aruncă vina pe arbitri. Da, şi aceştia greşesc, dar răfuiala nu constituie un mijloc de îndreptare a lucrurilor. Dimpotrivă, agravează starea de spirit şi are urmări dintre cele mai neplăcute. **Desigur, vina principală o poartă acei spectatori care comit asemenea fapte, care se dedau la acte iresponsabile, dar în comportarea multora dintre aceştia ar trebui să se identifice şi conducerile cluburilor şi asociaţiilor sportive în cauză, care lasă munca de educaţie cu spectatorii pe planul doi sau o neglijează complet.** Acest aspect nu trebuie neglijat nici de organele sportive locale (consiliile orăşeneşti şi judeţene de educaţie fizică şi sport), după cum cluburile şi asociaţiile sportive trebuie să colaboreze mai mult cu organizaţiile U.T.C. şi cele sindicale din întreprinderi, cu organizaţiile de tineret din şcoli şi facultăţi, pentru că spectatorii nu sînt alţii decît oameni ai muncii, elevi sau studenţi, cu aceleaşi obligaţii de comportament atît la locul unde îşi desfăşoară activitatea profesională, cît şi în viaţa de toate zilele, inclusiv pe stadioane. Desfăşurînd o muncă de educaţie continuă şi eficientă, atmosfera de pe terenurile de sport, de la meciurile de fotbal îndeosebi, nu va mai fi viciată de cei turbulenţi, spectatorii devenind cu adevărat al „12"-lea jucător al echipei pe care o îndrăgesc, „jucător" cu mijloacele sportivităţii.

FOTBAL ŞI ETICĂ

Constantin ALEXE

Divizionarele A sub transfocator

JIUL ŞI FRUMOASA SA „SCHIMBARE LA FAŢĂ"

Indiscutabil, **Jiul Petroşani** reprezintă una dintre revelaţiile stagiunii recent încheiate. Pentru că nimeni n-ar fi bănuit acest onorabil loc 6 al „minerilor", după ce...

...Jiul terminase campionatul trecut în „corzi", salvîndu-se de la retrogradare în ultimul ceas, prin golul lui Stoichiţă, în meciul cu Steaua.

...Jiul se văzuse lipsită, la start, de aportul „dispecerului" său, Multescu, transferat la Dinamo, iar „povestea" cu numirea antrenorului principal nu mai avea parcă sfîrşit.

...Jiul începuse noua ediţie catastrofal, reuşind rara performanţă ca în 4 etape (cu 2 jocuri acasă) să nu înscrie vreun gol(!!) şi să obţină un punct.

Cu aceste „puncte negre", formaţia de sub Paring se anunţa ca o candidată sigură la retrogradare. Sfidînd însă toate calculele hîrtiei şi pronosticurile celor lipsiţi total de optimism, formaţia minerilor din Valea Jiului a reuşit, printr-un admirabil tur de forţă, să urce etapă de etapă, **terminînd sezonul cu 22 de puncte în 19 etape, zestre agonisită din 10 victorii (în tot campionatul trecut reuşise 13 victorii !) şi 2 remize (ambele acasă). Jiul reuşeşte astfel o performanţă rară pentru ea, aceea de a termina prima parte a campionatului cu +2 în „clasamentul adevărului", pierzînd 4 puncte acasă şi cîştigînd 6 în deplasare (trei victorii** cu 1—0 în faţa echipei campioane, a Olimpiei Satu Mare şi Sportului studenţesc, la ultima luîndu-şi o frumoasă revanşă pentru înfrîngerea suferită la debut, pe stadionul din Petroşani). **Cum se explică această frumoasă „schimbare la faţă" a formaţiei petroşănene ?**

Mai întîi trebuie subliniat **moralul sănătos al lotului,** alimentat şi în acele momente grele din primele 4 etape de noua conducere care, avînd în **Petre Libardi,** un fost jucător internaţional în postul de preşedinte, ştia că **„în fotbal, un meci este pierdut doar în minutul 91, iar un campionat abia după consumarea ultimei etape!".** Pe acest fond de încredere, echipa nu şi-a pierdut capul, chiar dacă unul dintre puţinii maturi, **Stoichiţă,** era în Mexic cu lotul universitar. Şi Jiul a început metodic ascensiunea crezînd în forţa sa, acasă sau în deplasare. A intervenit în acelaşi timp şi inspirata „mutare" efectuată de antrenorul **Viorel Tîlmaciu,** care, simţind că mijlocul are nevoie de un „motor" l-a „împins" acolo pe experimentatul **Ciupitu,** conferind echipei un plus de claritate, încredere şi vigoare în zona mediană. La aceste cauze ale „renaşterii" trebuie să relevăm **şi fericita simbioză între noii veniţi (Varga, Bedo, Lixandru, Miculescu) şi vechea gardă, Jiul găsindu-şi în această operaţie de remaniere a lotului nu numai elanul necesar, dar şi o perspectivă care se anunţă însorită pentru fotbalul de sub Paring.**

„Multă vreme s-a spus despre Jiul că este o echipă care joacă doar fizic, adică „tare" ! În acest ultim sezon ea a demonstrat, cred, calităţi ale fotbalului complet, adică o îmbinare între dăruire, tehnică, angajament şi rafinament tactic. Aceasta este, de fapt, noua „albie" a Jiului, avea să spună **Ion Carpineţ,** preşedintele de onoare al clubului, om de fotbal care cunoaşte Jiul de aproape o jumătate de secol ! Există un mare adevăr în cele spuse mai sus. Pentru că, cine **a** văzut Jiul în ultima stagiune, **a** remarcat jocul său evident „curăţat". Rămîne însă recordul nedorit de cartonaşe galbene (nici unul roşu însă) datorat mai ales reminiscenţelor lui **Miculescu** (6 cartonaşe galbene), **Bădin** şi **P. Grigore** (cîte 4), ceea ce trebuie să reprezinte o temă de meditaţie.

Jiul este la această oră o echipă de 10 victorii, dintre care 3 în deplasare, fapt care spune mult despre **schimbarea mentalităţii într-o echipă obişnuită pînă în această toamnă să cîştige aproape tot acasă şi să piardă tot în deplasare.** Această metamorfoză este opera tuturor factorilor, de conducere şi de execuţie (antrenorii **V. Tîlmaciu** şi **Gogu Tonca** — cu merite speciale în disciplinarea lotului — şi jucătorii). Acum, la ora acestui frumos bilanţ pentru Jiul, am putea uita, de cele două „accidente" (0—5 la Craiova şi 0—4 la Iaşi) care au făcut ca echipa să aibă un golaveraj negativ. Dar nu trebuie să uităm de slaba mobilizare din meciurile susţinute acasă cu Chimia Rm. Vîlcea, F.C. Scorniceşti şi Gloria Buzău (prima repriză), fapt de reţinut nu atît pentru semieşecurile în faţa primelor două echipe, cît mai ales prin prisma noii mentalităţi a Jiului. Din acele partide, şi din greşelile altor jocuri, **Ciupitu, Bucurescu, Stoichiţă, Bădin, Cavai, Sălăjan** şi ceilalţi jucători experimentaţi cu siguranţă că au învăţat ceva. Pentru a-i corecta şi pe cei noi, aflaţi în „albia" tînără şi nouă a Jiului, care **nu** mai „curge" în „subteran" !...

Mircea M. IONESCU

6. JIUL PETROŞANI

- **Puncte realizate :** 22 (16 acasă + 6 în deplasare) ; procentaj : 57,9 la sută.
- **Golgeterii echipei :** Ciupitu şi Bucurescu – cîte 4, Stoichiţă 3, Miculescu 2, Sălăjan, Lixandru şi Varga – cîte 1.
- **Jucători folosiţi :** 22 – Varga şi P. Grigore – cîte 19 meciuri, Bădin, Ciupitu, Sălăjan şi Bucurescu – cîte 18, Rusu 17, Cavai şi Stoica – cîte 14, Stoichiţă, Miculescu, Lixandru şi Muşat – cîte 12, Enescu 8, Moise 7, Vînătoru 6, Stana 5, Cassai şi Bedö – cîte 4, Iancu 2, Pocşan şi Răutu – cîte 1.
- **Media notelor echipei :** 6,28 (6,45 acasă – 6,11 în deplasare).
- **Jucători eliminaţi :** nici unul.
- **Cartonaşe galbene :** 30 (12 jucători), cele mai multe : Miculescu 6.
- **A expediat** 210 şuturi la poartă (155 acasă + 55 în deplasare), dintre care 89 pe spaţiul porţii (65 acasă + 24 în deplasare) şi a executat 108 cornere (89 acasă + 19 în deplasare) ;
- **A beneficiat** de 2 lovituri de la 11 m, ambele ratate (Ciupitu şi Stoichiţă) ; a fost sancţionată cu 4 penalty-uri : 2 transformate, 2 ratate.
- **La meciurile** susţinute acasă au asistat 56 000 de spectatori, cei mai mulţi – cîte 8.000 – în etapele a 8-a, a 11-a şi a 16-a, la partidele cu „U" Cluj-Napoca, A.S.A. Tg. Mureş şi Dinamo.